

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa E.G. i S.G.
przeciwko P. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 29 października 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 25 października 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego
pozostawia do rozstrzygnięcia w orzeczeniu kończącym sprawę
w instancji.**

UZASADNIENIE

Pozwany P. Sp. z o.o. w P. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 25 października 2018 r. oddalającego jego apelację od wyroku częściowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 6 kwietnia 2017 r. Sąd pierwszej instancji zasądził od pozwanego na rzecz powodów E. i S. małżonków G. odszkodowanie w kwocie 91 848 zł z ustawowymi odsetkami:

- a) od kwoty: 80.000 zł. od 21 lutego 2014 roku do 22 lipca 2015 roku,
- b) od kwoty: 91.848 zł. od 23 lipca 2015 roku do dnia zapłaty,

jako rekompensatę spadku wartości ich nieruchomości.

Ustalił, że powodowie od 4 lipca 2000 r. są współwłaścicielami na zasadzie wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej nieruchomości położonej w obszarze ograniczonego użytkowania utworzonym 28 lutego 2012 r. dla lotniska cywilnego w P.. W uchwale tworzącej obszar wprowadzono ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości. Na dzień wejścia w życie uchwały nieruchomość powodów była zabudowana wolnostojącym budynkiem mieszkalnym jednorodzinnym, o jednej kondygnacji nadziemnej z poddaszem użytkowym, niepodpiwniczonym, o pow. użytkowej 183 m², wzniesionym w technologii tradycyjnej. Budynek położony jest w rejonie o korzystnych walorach rynkowych. Korzystając z ustaleń opinii biegłego sądowego R.D. Sąd ustalił, że wartość nieruchomości powodów zmniejszyła się na skutek ograniczeń wynikłych z ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania lotniska o 91 848 zł i kwotę tę zasądził od pozwanego na rzecz powodów wyrokiem częściowym zgodnie z rozszerzonym żądaniem pozwu.

Sąd Apelacyjny rozpatrując sprawę na skutek apelacji pozwanego podzielił ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego, a także ocenę wartości opinii biegłego sądowego dokonującego wyceny. Nie stwierdził potrzeby prowadzenia dowodu z opinii innego biegłego ani poddania opinii weryfikacji przez organizację rzeczoznawców majątkowych. Zaaprobował też dokonaną przez Sąd pierwszej instancji ocenę prawną dokonanych ustaleń.

W skardze kasacyjnej pozwany zarzucił naruszenie przepisów postępowania - art. 278 § 1 k.p.c. w zw. z art. 278 § 3 k.p.c. w zw. z art. 382 k.p.c.; art. 157 ust. 1 w zw. z art. 157 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (dalej: „u.g.n.”) w zw. z art. 278 § 1 k.p.c. i w zw. z art. 382 k.p.c. poprzez ich niezastosowanie, a także uchybienie art. 278 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. w zw. z art. 382 k.p.c.

W oparciu o te zarzuty pozwany domagał się uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu.

W odpowiedzi na skargę powodowie wniesli o nieprzyjęcie jej do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie w całości oraz zasądzenie od pozwanego na ich rzecz kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako środek odwoławczy o szczególnym charakterze, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowionego w art. 398⁹ k.p.c., w ramach którego Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie występują przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności uzasadniające przyjęcie skargi do rozpoznania.

Skarżący uzasadnił potrzebę rozpatrzenia jego skargi przesłankami z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Istotne zagadnienie prawne ujął w pytaniu: czy złożona do akt sprawy przez biegłego sądowego opinia, która została sporządzona przez niego z pomocą innych osób, nie powołanych do jej wykonania wspólnie z biegłym, może stanowić dowód z pisemnej opinii tego biegłego sądowego? Z kolei o oczywistej zasadności skargi świadczyć ma przerzucenie na biegłego obowiązku dokonania części ustaleń faktycznych i wykładni prawa co do przyczyn spadku wartości nieruchomości i bezkrytyczne przyjęcie jego stanowisku przy wyrokowaniu.

Wskazanie zagadnienia prawnego uzasadniającego potrzebę rozpoznanie skargi kasacyjnej wymaga przedstawienia poważnych wątpliwości co do określonego przepisu lub zespołu przepisów. Wyjaśnienie tej wątpliwości musi też być niezbędne do wydania orzeczenia w sprawie. Problem wskazany przez skarżącego nie przejawia takich cech. Podstawą ustaleń w niniejszej sprawie była opinia - operat szacunkowy sporządzony przez autora mającego kwalifikacje rzeczoznawcy majątkowego, wyznaczonego przez sąd. Biegły przyznał, że przy przygotowaniu opracowania korzystał z pomocy innych osób, którym zlecał czynności pomocnicze, jednak samodzielnie odpowiadał za ostateczny rezultat

ujawniony w operacie. Przedmiot opracowania, stopień jego skomplikowania ale także konieczność zebrania bazy danych, z odwołaniem się do której miał powstać, usprawiedliwia wykorzystanie przez biegłego pomocy innych osób i pozwala mu wykonać zlecone zadania w rozsądnym czasie. Nie ma w tym nieprawidłowości, o ile biegły sam przygotuje opracowanie na bazie zebranych dla niego materiałów wyjściowych i przyjmie merytoryczną odpowiedzialność za jego jakość i rzetelność. Zagadnienie to było już zresztą rozważane w orzecznictwie Sądu Najwyższego z analogicznymi wnioskami (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2018 r., II CSK 650/17, niepubl.). Biegły R.D. zeznając wyjaśniał swój udział w sporządzaniu operatu i zakres pomocy innych osób. Potwierdził swoją wiodącą i merytoryczną rolę. Przedstawione przez pozwanego zagadnienie prawne nie wymaga więc dalszego wyjaśniania, bowiem ewentualne wątpliwości ujawnić się mogą jedynie na poziomie indywidualnych okoliczności faktycznych przygotowania opinii, a nie na poziomie kwestii prawnych.

Pozwany nie wykazał też, by jego skarga była oczywiście zasadna, tj. żeby dla przeciętnego prawnika z samej jej treści, bez pogłębionej analizy i dociekań prawnych, jednoznacznie wynikało, że wskazane w niej podstawy zasługują na uwzględnienie, a przyjęte rozstrzygnięcie jest niewątpliwie błędne. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego ani ze sporządzonej przez biegłego opinii nie wynikało, iż to na biegłego został przerzucony ciężar ustalenia stanu faktycznego niniejszej sprawy ani też, że powierzono mu dokonanie wykładni prawa. Przyczyny spadku wartości nieruchomości nie stanowią zagadnienia prawnego lecz faktyczne. W swej opinii biegły sądowy R.D. oszacował jedynie spadek wartości przedmiotowej nieruchomości ze względu na podjęcie uchwały w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska P. w P..

W rezultacie wymienione przez skarżącego podstawy przyjęcia jego skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzą, okoliczności sprawy nie wskazują zaś, aby wystąpiły inne podstawy, przewidziane w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia tej skargi do rozpatrzenia.

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

as]

aj